Pregaria.cat

Actua

"Des de la meva estreta presó vaig trucar al meu Senyor i ell em va contestar des de l'espai en llibertat".

Per MiguelAM el dc., 26/06/2019 - 07:30

Des de la meva estreta presó vaig trucar al meu Senyor i ell em va contestar des de l'espai en llibertat. " *Viktor Frankl*. L'home a la recerca de sentit.

Com a educador social de Sant Joan de Déu, Serveis Socials de Barcelona m'alegra moltíssim poder compartir aquesta experiència amb totes les persones que des de tan diversos àmbits ens sentim "tocats", "afectats" i interpel·lats per tanta "bellesa" enmig de molt "patiment". Per això, mentre escrivim aquestes línies tanquem els ulls i veiem a aquesta persona a la qual us presentem ... tot el que ha estat capaç de compartir amb nosaltres i la gran admiració que ens desperta la seva experiència.

Com tantes persones, en la seva joventut, en complir la majoria d'edat comença la seva recerca d'un futur més pròsper. Els seus objectius són clars: viatjar a Espanya, treballar molt, guanyar diners, ajudar econòmicament la seva família, casar-se i crear una llar.

Com molts altres compatriotes s'embarca en una pastera, creua l'Estret fins a Andalusia i després viatja en un camió fins a arribar a Madrid. Té molt bons records d'aquesta etapa de la seva vida perquè sense conèixer l'idioma ni el país, ràpidament coneix a persones meravelloses que l'ajuden ... recorda amb emoció a aquella dona que tot just arribar a Madrid i preguntar sobre un lloc on dormir i trobar feina el convida a anar a casa seva i l'acull amb la seva família, permetent tenir un sostre durant el temps suficient fins que pot trobar una feina en el sector de la construcció. *"Aquesta persona va confiar en mi, no és fàcil acollir un desconegut a casa seva, ella ho va fer i em va tractar com un més de la família. Déu va posar en el meu camí a una persona meravellosa"*, ens comenta.

Quan comença l'època de "la crisi del totxo" es posa rumb a Barcelona buscant millores en les condicions laborals. Molt agraït porta en el seu cor molt bons records i grans desitjos de treballar, demostrar la seva vàlua i complir els seus objectius.

Un cop a Barcelona la crisi s'intensifica, econòmicament no pot fer front al pagament d'un habitatge i passa èpoques en habitatges de relloguer, fins que no pot sostenir més la situació acabant en "situació de carrer". Durant l'hivern passa el temps al caixer i a l'estiu dorm a l'aire lliure a la muntanya: *"Dormia mirant les estrelles i veia com sortia el sol, era molt afortunat perquè podia parar-me a veure el cel, a contemplar l'obra de Déu. Poca gent en el seu dia a dia, amb les seves obligacions i el seu treball és capaç de valorar-ho, aturar-se un moment, contemplar la natura i donar gràcies a Déu per tanta bellesa".*

En aquesta època realitza treballs puntuals i en economia submergida principalment, recerca de ferralla, cartró o petites reformes d'habitatge. També fa servir els serveis de la XAPSLL (Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar). Resideix a centres de Sant Joan de Déu, Serveis Socials de Barcelona: *"les persones que vaig conèixer de Sant Joan de Déu et fan sentir com si estiguessis en una gran família"*, expressa agraït.

El dia a dia va passant i en ocasions el desànim i la situació de no tenir una casa estable on viure fa que en el seu camí aparegui la desesperança, comença a consumir alcohol i a gastar-se la petita prestació econòmica que té en jocs d'atzar: *"Em sentia presoner, tot el dia pensant en com guanyar diners per beure, fumar i jugar. Aquest era el meu dia a dia".*

Ens explica que passa el dia caminant per la ciutat sentint que la seva addicció el lliga i el limita. Un dia decideix posar-se a prova a si mateix i decideix caminar per la Meridiana sense entrar en cap bar *"vaig començar a caminar i veia a les persones en els bars bevent i jugant a les màquines, passava per tots els bars sense parar-me. Li vaig demanar a Déu ajuda perquè em donés forces i pogués contenir-me per deixar la meva addicció i poder ser lliure"*.

Explica que és llavors quan comença a visitar la mesquita. Allà ora i llegeix l'Alcorà. Comença a involucrar-se en les activitats que allí es realitzen ... es fa voluntari i es dedica a activitats de conservació principalment. *"Vaig conèixer a persones amb un cor gran, ningú em va jutjar, em vaig sentir un més. Cada vegada que anava experimentava una gran pau amb mi mateix".*

L'any 2016 entra com a participant en un dels programes que gestiona Sant Joan de Déu, cobra una prestació econòmica però el fet de tenir estabilitat residencial li fan pensar de nou en el seu projecte personal. *"El fet de saber cada dia que vas a dormir en una casa et dona estabilitat per poder pensar en altres coses".*

Troba feina en el sector de la construcció, a través de la seva cunyada coneix la seva parella, amb la qual es casa i tenen una filla. Activen un pla d'estalvi i realitza els tràmits de reagrupament familiar. En l'actualitat viu la família al complet en el programa. S'obre per a ells una nova etapa en les seves vides.

Recordem molts de les nostres trobades ... quantes vegades ens diu com sent l'amor que Al·là mostra a la seva persona, malgrat tantes caigudes, com la vivència de la seva religió, d'una forma autèntica dona sentit a la seva vida, li fa solidari amb altres persones que pateixen, l'ajuda a obrir-se a altres realitats... Un dia ens convida a compartir amb ell aquesta experiència, a entrar al costat d'ell en la intimitat de la seva vivència de la fe, a anar a la mesquita per presentar-nos a aquesta comunitat islàmica a la que troba respecte, acollida incondicional i amor. Recordem emocionats aquell matí en què entrem en un espai sagrat, tant com el d'aquest cor que s'ha anat obrint a les visites i trobades. Allà, preguem i vam romandre al seu costat, d'una altra manera... Allà vam viure aquesta experiència de pau que ell ens transmet i alhora ens contagia.

Quan parlem amb ell ens adonem de tantes coincidències entre religions i creences, percebem com una fe autèntica ofereix un sentit a la vida i pot ser, alhora que guia, una meravellosa oportunitat per ser lliures, un camí de sanació, de rehabilitació, un full de ruta que obre nous horitzons i ajuda a creure que té sentit seguir lluitant amb esperança... Es posa cada dia uns nous sabates per caminar, unes noves ulleres per veure, d'una altra manera, el seu món i el món que l'envolta. I ens convida, amb el seu exemple, a fer el mateix als professionals que acompanyem aquest camí. Perquè a vegades, atenent al que ens van ensenyar a les nostres carreres, atenent als nostres plans, atenent el dia a dia de les persones que és molt important, ens podríem oblidar de tot allò que la persona és capaç de teixir per sota, d'aquesta espècie de xarxa que li sosté i que es va recreant de nou, d'aquest entramat que s'escapa del que palpable i que es convertirà en motor del seu propi projecte vital.

La seva vida ens interroga: Hi ha possibilitat d'anar més enllà de la superfície en la que de vegades vivim? Podríem descobrir tota la força transformadora, l'aposta per la vida i la llibertat d'una fe que culturalment hem viscut amb massa límits, normes i preceptes? ¿Podríem seguir interrogant-nos sobre els camins que ens porten realment a ser qui som i a recolzar-nos en l'autènticament important?

El nostre equip ha rebut aquesta experiència com un aprenentatge i com un regal de la vida... Veure l'alegria d'aquesta família i tot el camí que se'ls presenta per davant és la més bella experiència i el major regal que un equip de professionals pot tenir... aquesta és la bellesa, la de l'amor, la de la llibertat, la de l'esperança de tot ésser humà, teixida tantes vegades, en silenci.